

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 706/2019
25.12.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., ..., чији је пуномоћник Нада Драгутиновић Милићевић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., ради иселења, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Вишег суда у Врању и Апелационог суда у Нишу, на седници одржаној дана 25.12.2019. године донео је

РЕШЕЊЕ

За одлучивање у овој парници надлежан је Виши суд у Врању.

Образложење

Решењем Гж бр. 2157/19 од 27.08.2019. године Виши суд у Врању огласио се стварно ненадлежним за поступање у овој парници са налогом да се списи доставе Апелационом суду у Нишу као стварно надлежном суду.

Апелациони суд у Нишу није прихватио уступљену надлежност, па је списе уз акт Гж бр. 4619/19 од 03.12.2019. године, доставио Врховном касационом суду, ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући негативни сукоб надлежности на основу члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 87/18), Врховни касациони суд је оценио да је за одлучивање стварно надлежан Виши суд у Врању.

Према стању у списима, поступајући по тужби тужиоца, првостепени суд је усвојио тужбени захтев и обавезао је тужену да тужиоцу преда у државину непокретности ближе описане изреком првостепене пресуде. На првостепену пресуду, тужена је изјавила жалбу Вишем суду у Врању, који се, након што су му списи достављени ради одлучивања о жалби, огласио стварно ненадлежним за поступање, с позивом на одредбу члана 17. став 1. и 3. Закона о парничном поступку, као и с позивом на одредбу члана 24. став 1. тачка 3. Закона о уређењу судова, сматрајући да се не ради о спору мале вредности.

Законом о парничном поступку, чланом 33. ставом 1. прописано је да ако се тужбени захтев не односи на новчани износ, а тужилац у тужби наведе да пристаје да уместо испуњења тог захтева прими одређени новчани износ, као вредност предмета спора узеће се тај износ; ставом 2. да у другим случајевима,

ако се тужбени захтев не односи на новчани износ, меродавна је вредност предмета спора коју је тужилац означио у тужби.

У конкретном случају, не ради се о спору о непокретностима у смислу члана 469. ЗПП-а, већ се расправља о захтеву који је кондемнаторне природе - тражи се чинидба, тј. предаја непокретности у државину тужиоцу. У таквим ситуацијама меродавна је вредност предмета спора коју је тужилац означио у тужби. Како је тужилац вредност предмета спора означио на износ од 4.000,00 динара, то је првостепеном пресудом која је донета у овом конкретном случају одлучено у спору мале вредности, па је за одлучивање о жалби на исту надлежан виши суд, имајући у виду одредбу члана 23. став 2. тачка 3. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр. 116/08...88/18).

Из наведених разлога, на основу одредбе члана 22. став 2. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

**Председник већа–судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић